

vare i Stand til at bære saa store Tilskud. Jeg har altsaa ogsaa optaget dette som et Moment i mine Indvendinger, og jeg er kjender naturligtvis, at det ærede Medlem, saa vel som ethvert Medlem her, kan tage alle Momenter i Betragtning, ogsaa Kommunernes Stilling med Hensyn til Tilskudet, om de bevilge det eller ikke, om de stemme for eller imod. Men et direkte Overordningsforhold for Folkethinget overfor Kommunerne findes der ikke. Nu siger det ærede Medlem, at vi have ikke kommunalt Selvstyre her i Landet. Ja, det ærede Medlem maa jo finde sig i, at vi have et kommunalt Selvstyre, saaledes som Lovgivningsmagten nu en Gang har ordnet dette. Det ærede Medlem begrundede sin Opfattelse paa en høist mærkbar Maade. Han siger nemlig: Valgloven er ussel og fordærvelig, den duer ikke Noget, og naar jeg ikke synes om Valgloven, saa have vi intet kommunalt Selvstyre; kun naar vi faae en Valglov, som jeg synes om, saa have vi kommunalt Selvstyre. Men det Selvstyre, vi have, maa man begrunde paa den Valglov, som til enhver Tid er gyldig og gjældende, og hvad enten det ærede Medlem synes om det eller ei, saa have vi alligevel kommunalt Selvstyre i det Omfang, hvori Lovgivningen har indrømmet det.

Berg: Ja, der tror jeg nok, at den ærede Ministers Fantasi løb lidt af med ham, naar han sagde, at jeg har sagt, at dersom vi havde en Valgret, jeg syntes om, havde vi kommunalt Selvstyre, og naar vi ikke havde det, havde vi ikke kommunalt Selvstyre. Det har jeg rigtignok ikke sagt. Jeg har peget paa det konkrete Tilfælde, det faktisk bestaaende Forhold, som den ærede Minister naturligtvis kjender ligesaa godt som jeg — vi kjende det begge nøie — og det er det, at Flertallet i Sogneraadet kan vælges af en enkelt Mand over en Tiendedel af Sognekommunens Skatteydere, og Amtsråadens Mindretal vælges af nogle enkelte Mænd, ligesaa mange Mænd, som der er Kommuner, medens Amtsråadens Flertal vælges af de Sogneraad, hvis Flertal kan vælges af, som jeg sagde, blot lidt over en Tiendedel af Sognekommunens Skatteydere. Kalder man lidt over en Tiendedel af Kommunens Skatteydere Kommunen, ja, saa have vi kommunalt Selvstyre, Selvstyre af Kommunens Beboere. Kalde vi et Par Snes Mænd i hver Amtsråadsreds i Forbindelse med Delegerede, der kunne være udgaaede fra lidt over en Tiendedel af Amtsråadsredens skatteydende Beboere, for Amtsråadsredsen, ja, saa have vi kommu-

nalt Selvstyre for Amtsråadens Anliggender. Det er det faktisk Bestaaende. Men jeg søiede jo forøvrigt til, at jeg bødte mig, og i Anerkjendelse af Lovgivningens Begrænsning af det Ord og indenfor det Omraade, den nu har sat, agter jeg de lovlig tagne Beslutninger. Men den ærede Minister er selv lidt i Tvivl om, hvorledes man fra først af har faaet dette Jernbaneanlægs væsen puttet ind i Kommuneraadene. Vi vide jo dog saa meget godt, at dersom vi undersøge Privatbanernes Historie, saa er der gjerne en Godseier ved den ene Ende og en stor Grosserer ved den anden Ende eller ogsaa midt i, hvor Banen slaar en Bue, eller ogsaa er der en anden indflydelsesrig Mand, og det passer jo ogsaa meget godt med den Udvikling, vi den Gang fik lavet. Vi have jo haft 15 Systemer for Jernbaneanlæg. De have vekslet meget, og der var navnlig en Tid i Midten af Halvfjerdsjerne, hvor det tog stærk Flugt, da alle mulige Projekter kunde komme let frem, og da brugte man ganske vist meget at faae disse Sogneråds og Amtsråds Afgjørelser til Jordel for den Slags Ting. Det er rigtigt, at den ærede Minister pegede paa en Mærkelighed, som ogsaa kom frem her lige overfor det Amt, som denne Banestrækning og disse Forhold her berøre. Der var Tale om Tilskud af ca. 3000 Kr. som Bidrag til Underjøgelse af en Bane fra Veile over Herning til Hølstebro, og det maatte underkastes to Behandlinger i Amtsråadet. Ved 1ste Behandling blev det vedtaget, ved 2den Behandling blev det forkastet. Det skulde have $\frac{3}{4}$ af Stemmerne, dette vigtige, store Spørgsmaal. Men da de saa kom til selve Sagen, en Bevilling af 425,000 Kr., hvorefter dette Amtsråd har bevilget 1,050,000 Kr. til nogle Stumper Baner i den nordlige Del af Amtet. Lige overfor de 425,000 Kr. kunde Amtet — tattet være den indenrigsministerielle Visdom i Lovfortolkningen — paa en Gang og med et Slag afgjøre dette Spørgsmaal med 7 Stemmer mod 5. Hvorfor? Fordi de ikke staa i de Underkastelstilsælde, der kræve $\frac{3}{4}$ af Stemmerne, og det staa heller ikke iblandt de andre Ting, de kunne gjøre. De staa nemlig udenfor Kommunalloven. Naar man saa drager det ind, drager man det ind under en saa urimelig Regel. Lad os hellere sige, at de have ikke Noget med det at gjøre. De kunne erklære deres Villighed dertil, men det maa afgjøres af Lovgivningsmagten, om de kunne hde Tilskud eller ei, det maa afgjøres af Lovgivningsmagten, om de skulle kunne hde Tilskud. Navnlig det Første er gjort i for-